

«Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΣΕΜΑΓΛΟΥΤΙΔΗΣ ΣΤΗΝ ΗΠΑΤΙΚΗ ΒΙΟΧΗΜΕΙΑ ΑΣΘΕΝΩΝ ΜΕ ΣΔ τύπου 2 & MASLD»

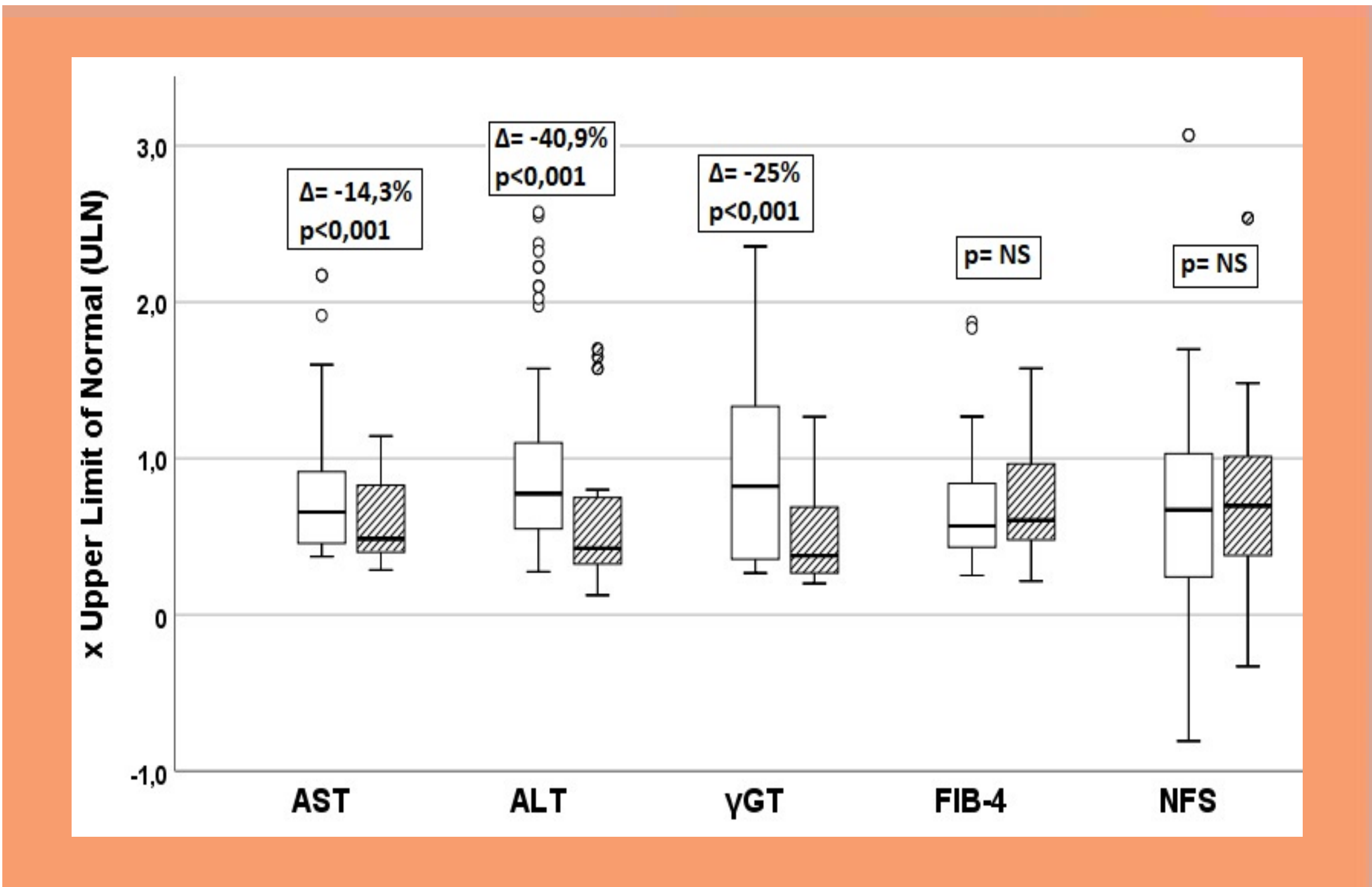
Σαββίδου Σαββούλα¹, Αυγουστή-Βαρελά Ηλέκτρα², Δαμιανάκου Αικατερίνη², Χαλκιάς Μιλτιάδης², Στεργίου Ιωάννης², Πετρίδης Γεώργιος^{1,2}

¹Ηπατολογικό Ιατρείο, Παθολογική Κλινική, «Γ.ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ» ΓΝΘ, ²Διαβητολογικό Ιατρείο, Παθολογική Κλινική, «Γ.ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ» ΓΝΘ

Εισαγωγή: Η μεταβολικά σχετιζόμενη στεατωτική νόσος του ήπατος (MASLD) εκτιμάται ότι συνυπάρχει στο 68% των ασθενών με σακχαρώδη διαβήτη τύπου 2 (T2DM), με αυξημένο κίνδυνο των τελευταίων για ανάπτυξη στεατοηπατίτιδας, ηπατικής ίνωσης και κίρρωσης. Η σεμαγλουτίδη αποτελεί δραστικό Glucagon-like peptide-1 (GLP-1) ανάλογο με ευεργετική δράση στο ήπαρ, πέραν της αποτελεσματικότητάς του στην απώλεια βάρους και τον γλυκαιμικό έλεγχο. **Σκοπός της εργασίας ήταν να εξετάσουμε την επίδραση της σεμαγλουτίδης στην ηπατική βιοχημεία ασθενών με T2DM και MASLD.**

Μεθοδολογία: Σε συνεχόμενους ασθενείς με T2DM και MASLD που αντιμετωπίστηκαν με προσθήκη σεμαγλουτίδης στην λουπή αντιδιαβητική τους αγωγή καταγράφηκαν: φύλο, ηλικία, παράγοντες μεταβολικού συνδρόμου, τιμές αμινο-τρανσφερασών (**AST, ALT**) και **γGT**, ενώ επιπλέον υπολογίστηκαν τα μη-επεμβατικά σκορ **FIB-4** και **NFS**, πριν και μετά τη θεραπεία. Για τη στατιστική ανάλυση των διαφορών πριν και μετά τη θεραπεία με σεμαγλουτίδη χρησιμοποιήθηκαν οι δοκιμασίες paired T-test και Wilcoxon Signed Rank test for related samples.

Ασθενείς (n=74)	
Φύλο (Α/Γ)	34/40
Ηλικία (έτη)	51,5±11,3
BMI (kg/m ²)	36,1±6,7
HbA1c%	5,9 (5,5-7,5)
AST	22 (16-33)
ALT	29 (19-42)
γGT	37 (16-60)

Αποτελέσματα: Συνολικά 33 ασθενείς (44,6%) είχαν AST ή/και ALT ≥ULN, ενώ περίπου οι διπλάσιοι (n=65, 87,8%) παρουσίαζαν είτε FIB-4 ≥ 1,30 είτε NFS ≥-1,455. Οι συμμετέχοντες έλαβαν θεραπεία με σεμαγλουτίδη για **διάμεσο χρονικό διάστημα 12 μηνών (IQR 6,6-18)** και σε δοσολογία 1mg/εβδομάδα, με εύρος έως και 16mg/εβδομάδα. Στην αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της θεραπείας με σεμαγλουτίδη, σημειώθηκε πέραν της **πτώσης της HbA1c κατά 8,3% και του σωματικού βάρους κατά περίπου 15%**, στατιστικά σημαντική βελτίωση όλων των παραμέτρων της ηπατικής βιοχημείας (Wilcoxon Signed Rank Test, p<0,001).

Συμπεράσματα: Η σεμαγλουτίδη σε ασθενείς με T2DM και MASLD οδηγεί εκτός από **καλύτερο γλυκαιμικό έλεγχο και σημαντική απώλεια βάρους και σε βελτίωση της ηπατικής βιοχημείας, ακόμη και όταν οι αρχικές τιμές των ηπατικών ενζύμων κυμαίνονται εντός των φυσιολογικών ορίων**. Ωστόσο, στους ασθενείς της μελέτης και για το χρονικό διάστημα που χορηγήθηκε σεμαγλουτίδη, δεν αναδείχθηκε καμία στατιστικά σημαντική βελτίωση των μη επεμβατικών σκορ για την ίνωση.